

מסורת הש"ס

(א) שבוטות לחם (ב) שם תא:
 סבוכות סתם (ג) ובערוך ערך
 לסתם הארוך כפי סוגיה זו,
 (ד) ופי' ביק סתם (ה) לפי
 מוסקת הדגל

גליון הש"ס

נמראה ויפנה ליה הימלש.
חלשון הסתוב וטמנחם חלש
(ירמיה מ"ג ט'): ויש"י ה"ה
אחריק להודיע ב"י בגון
שמיקן הוא מבר ל"י ע"י
לקמן דף כג ע"א פוס' ד"ה
והא':

הגהות הב"ח

(א) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ב) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ג) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ד) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ה) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ו) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ז) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ח) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ט) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (י) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (יא) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (יב) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (יג) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (יד) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (טו) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (טז) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (יז) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (יח) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (יט) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כ) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כא) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כב) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כג) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כד) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כה) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כו) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כז) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כח) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (כט) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב
 (ל) וְהָיָה לְדָמִי לְרִחַן טוֹב

רבינו גרשום

עליהם שלא ירקבו מחמת ליחוס
וכו' ונלשון פשוט קרי מלשיקין.
אם שאלו לו (1) עך עשה חורם
בכולם וזוה"ק קטנים למעלה
ולמטה ולגדין ומיני בתיוב רשאי
קורות והיו אקבעתא דכשורי: בי
כיו לא כיו חקק. שמעון השגביה
בשל החולק בחצר מלך חזקיהו
ועשה לו מלחמה לזר חלוצו להטות

ראשי קורות כמו שפירשנו לא היא חסד לעמון לו כוונת אחר לאחר זמן שאחרי כל ראשי הקורות ולא מצי למתורגלם ר' אשישאי. אמרנו בלגי שמח למלך ר' חוריס להנחם ראשי קורותין: מור נבי חוקק קרקע שמחין צדקה דכרי שמשמש צפניו וסותק היא חוקק דכרי לשיממושי בחור' לו משמש' על קניש' וזה מילי דהויא חוקק" כגון שטופן (דף תמז). כל חוקק שאין עמה טעמה אינה חוקק' ו' ובכל חוקות מיירי לא לו כותל מצורי: לא פאחין לנצורי. לנצפי. היתה לו חוקק בחצר מצורי ש' יקחל כל מי הגג בתקום אחד דה' שרד"ל בלע"ז שמכנס אותו בענייני

רע בחור זמנו לא אמרין
מה לי לשקר וליהמוהו:
מפרש ואזיל מאי היא:

ש שהרי יש עדים שהודה

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

٦.

ואמר לו פרעתיך בזמני אמאי לא ב'ו' הוה מלי לשניי הא דקמינ
בזוקת שלא נתן היינו בתוך זמנו או בזמנו ואמר פרעתיך
בזמך הזמן דליכא מינו דפר' לעיל אבל לאחר זמנו הוי בזוקת
שנתן דבמקום חזקה אמרין מה לי לשקר אך מיחא ליה לשניי

החס מיומר אומר מ' יימר דמחייב לי
רנן ללא מתיקש נמי לאחי ולרנא:
כל האופר לא יציתי באופר כל
קסאס ה"ר יתקם מ' דנרן כל
לעס כל האומר ב' הא ודאי כיון
סכרס הודס חו לא מהימן לומר
לוי דנשלמא דנכשנות ודק חס:
וסס ד"ה כל) דנרן להאי שטמא
סאומר לו מנה לי בידך והלא אומר
להד"מ ואחו עדס ואומרי סלוי סלו
ופרס ססמא חו דקאמרי סכרס סלו
מהימי והס דקאמרי (ס) פרס לא
למימי ססס חוי סכססס סכו סאמר
ל' סלוי והסומר לא לויסי סאומר
לא פרסמי דמי אכל ססס כל דנרן

כלל ואומר ר"י דאיתערך לאשמועינן
דלא מני למימר האומר לא ליתי
לא שאלו היה כלל אלא כאלו לא ליתי
למי שפירשתי קמ"ל כדאילו אומר לא
פרעתי נדחיא: **סמך** פ"א ס"א
פ"ב ה"א ה"א לפלגא חיי"ר בין לאורכ
בין לעובא: **ס"ו** פ"ד ה"א
בבבא ופ"חא. מפרש ר"ת קרנא
להיכר שלא יאריך החומה יותר שבקור
אותו כותל שמק"ו כיפיה לקרנא
כלפי כותל של ביתו ולפ"חא ה"ו
היכר שלא יגיבא הכותל יותר כגון
שעבר היכר כדאש החומה לא
שדרינן לעשות החומה רחב למעלה
שיפלו הגשמים מחוץ לחומה ולא ישהו
שם ומזה"ר דב תמך כלפ"חא ה"ו היכר
שיאריך פ"חא הכותל שבקור אורכ
החומה אינו שיה אלא אכן אשת"ל
ואשת שוקעת דודאי ע"ז יאריכתי
ואקצעתא דכשורי היינו עשה מקום
הנחת ראשי קירות דמוכח שסופו
להגביה עד שיעור גובה ע"ה:
ה"א

אמר רב נחמן אחוּזק לנמפי אחוּזק לשפכי אחוּזק
 יוֹרְב יוסף אמר אפילו אחוּזק לשפכי אחוּזק לנמפי
 אחוּזק לשפכי אחוּזק לנמפי לנמפי אחוּזק לשפכי אבל
 יוסף אמר "אפי" צריפא דאורבני ענד רב יוסף עובדא
 רב נחמן אמר רבה בר אבונה המשכיר בית לחבירו
 בבירה

להגבירה שאלוהי שסיעמיד לא הייט עושה לי הגהת קורות שזאם אלא
 ומנח ביה הימלטי הם נקרים ענים שנותנים גדלי החורים להגין
 רחית כל האי יעירח: ד'אל' שפטון ^(א) דכי מפייסם לי אל' חסרע
 ותפסינן בנמונן בזה שגבנתי לא אלטרך לקלקל כותלי לנקוב
 לללו דעמנתינן אינן חוקה שנים דלא שייך בשל עינם אלא
 בחוקה שמשנין בעלתא מיירי שמשמש בשל חסירו ובשעה אחת
 בנתיא לאלתר היא חוקה וטעמא משום דלמרחיך אל שניק איניס
 לפני ושותק י"ל דנטל רשות ממנו או נתן לו ממון ומכר לו תשמיש
 אם טען שמשמשי בפניו ושחק איניס חוקה דקמנן לקמן בחוקה הבתים
 אהה עושה בתוך שלי והוא אל' חמר לי אדם דכר מעולם
 יום אחד כי הני. ע"כ: אחוין לעורדי. להניח ראשן דהייטס דקיס
 ו: אר גרסין אחוין לנפשי אחוין לנפשי אחוין לנפשי אל' אחוין
 פני כל אורח גגו בלא מרחב: אחוין לנפשי. אם רצה עושה מרחב
 ד' חמר רב נחמן כו' אצל לריסא דאורבני לא. גג של צירף
 שהטעיפין סמוכין מאד אין צריך ההצר יכול להשמשם סתמיהם:
 צירה

שפסוהיבו מקלה לחצו חבירו אס יוצה לטקל את מרובו ולתתו כל צד תתרו בטיט
 ובעל טעון שמו יל קבל מימין בקסום א יתר מכה מקטות: אבא דמיט: אבא
 רבול את טעון מאחר שחזקת קבל מימין מה יל בשכסו מה יל באבא: אבא
 דמי מיל דאמרין אחויק לשכסי אחויק לנטיט א הגג מכוסה מן דרין שבויל המים
 דאורבוי באורבוי ש גמי או ש קנים שפלתת אחויק הרבה שטק שזהה חגג
 אבא אבא ורעו ורעו אורבוי כל הני מילי דאמי לית לבעל כל טעמי א הגג
 אבא אבא ורעו ורעו אורבוי כל הני מילי דאמי לית לבעל כל טעמי א הגג

שיעור הספק יתן חלקו ותו לא ולא מחייב ליה עכשיו משום היום וסמך: בקרנא וזולמא. קרנא שאם החזיק אותו כחל שספק מרחיק לא כנגד אותו כחל שהבינה תבירא לא סופי לא אותו כחל כחל באותו קנא כנגד הוי לא אותו כחל שהבינה תבירא כהא מידה לא קנא כנגד אותו כחל לא כנגד אותו כחל באותו קנא הוי לעצמו ולחזקו היום וסמך כולו כנגד אותו כחל לא הוי הנה מסך מינו לעד אתר לזמא אנשדירין בלעזי כלומר שלא ספק האי כחל כנגד גבה לא כחל תבירא לאו תבירא כנגד מרחקת כחולו לא תבירא לאו משום חב לא קרחת לעצמו עליו ומסך האי מידה לא קנא לא לא אינו אותו וזבא לא אותו כחל לאי שפירא רעיתו לזבירא וסמך: ומידה לא ומסך

(ט) ואולי צ"ל במקד הדואליות דמי וסדכי דלדומד לא לריש יוש עדים שלה דלדמי יוכל לומר לו דפרעמי דמי וחייב לפרעו וכו'; (כ) ואולי צ"ל למלא את מרזיבו ולהניח שיורב המים מכל תהרתו בניסוף וכו'; (ג) ור"ל דלדכא דתפרשי פירוש אחר כנתיבא דלדריגו:

עין משפט
נר מצוה

בבא א מ"י פ"ו מהל' טוען
הל' ו' ופ"ו הלכה ה'
פסג פסין זה טוע"ע ח"מ
ס"י פט ספיק' י'
ל ב מ"י שש פ"ו הל' ג'
פסג שס טוע"ע ח"מ שס
ספיק' א ובהג"ה:

לֹא גִדַּל מִיָּיִן כִּי־יִשְׁכַּר
שָׁמַיִם הֵלֵךְ אֶת־מִשְׁכַּן
כֶּסֶף עֹשֶׂה־חַיִּים כִּי־קָם
סִפְּרָה יָ׃
לֵב הָ מִיָּיִן כִּי־מֵת
שָׁמַיִם הֵלֵךְ מִשְׁכַּן
כֶּסֶף עֹשֶׂה־חַיִּים כִּי־קָם
סִפְּרָה יָ׃
לֵב ז' מִיָּיִן שֶׁ־הֵלֵךְ עֹשֶׂה־
שֶׁ סִפְּרָה נָ׃
לֵב ז' הָ מִיָּיִן שֶׁ־הֵלֵךְ ו
עֹשֶׂה־שֶׁ סִפְּרָה יָ׃

לעזי רש"י

שרדי"ל (בורדי"ל).
בית קטן.

רבינו גרשום (דמי)

[illegible][illegible]

יכול חבירו לעכב עליו
ק גמי לנטיפי דיכול זה
לצריפא דאורכני, כלומר
אבל אם מכוסה בצריפא
המים יכול לעכב עליו:
שחי כמות כל גניו שאין

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com